

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก : ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กว่ามีความชัดเจนหรือไม่ และมีความสมบูรณ์เพียงพอแล้วหรือยัง ตลอดจนมีประเด็นใหม่บ้างที่ควรจะได้มีการพิจารณาพบทวนปรับปรุงแก้ไข และเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติแล้วได้ผลประการใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง จะได้แสวงหาแนวทางในการแก้ไขและมาตรการปรับปรุงนโยบายดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังศึกษาทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ และข้าราชการตำรวจต่อหน่วยงาน ต่อผู้บริหารหน่วยงาน และต่องานที่ปฏิบัติ ตลอดจนเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานทั้งสองกลุ่มดังกล่าวว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปพัฒนาบุคลากรต่อไป โดยมีขอบเขตในการศึกษาดังต่อไปนี้คือ

1. ศึกษาเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 พ.ศ. 2515 หมวดที่ 3 ว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ได้แก่ เด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร

2. ศึกษาเฉพาะองค์กรหลักที่นำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติโดยตรง ได้แก่ หน่วยงานของกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ ฝ่ายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก สถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สถานแรกรับเด็กชายภาคใต้ จังหวัดยะลา สถานแรกรับเด็กชายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดระยอง และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 7 หน่วยงาน ส่วนหน่วยงานของกรมตำรวจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (กก.สด.) ซึ่งสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและประชาชน (กก.สช.) ซึ่งสังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรทั้ง 4 ภาค จำนวน 5 หน่วยงาน รวมทั้งสิ้น 12 หน่วยงาน

สำหรับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์ จำนวน 39 คน ข้าราชการตำรวจ จำนวน 76 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน จำนวน 37 คน และบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ จำนวน 52 คน รวมทั้งสิ้น 204 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ประมวลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม เอส.พี. เอส. เอส. และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่างๆ เช่น การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าไคสแควร์ มาใช้ในการพิสูจน์สมมติฐาน โดยถือเอาระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นเกณฑ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของข้าราชการตำรวจ
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือประพฤติน่าไม่สมควร
- ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ สรุปผลได้ดังนี้

1.1 ลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์
พนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นนักสังคมสงเคราะห์ เพศหญิง ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี อายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ตั้งแต่ 5,001-7,000 บาท และเกือบ 1 ใน 3 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้

1.2 ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก พบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์มีความเข้าใจเงินประเด็นต่างๆ ของนโยบายแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านโยบายมีความชัดเจนไม่เพียงพอ จึงทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าใจไม่ตรงกัน นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ส่วนมากมีความเห็นว่า รัฐบาล รวมทั้งประชาชนและสื่อมวลชนให้การ

สนับสนุนนโยบายพอสมควร และยังมีความเห็นต่อไปว่านโยบายฉบับนี้ครอบคลุม เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กแล้ว

1.3 ทัศนคติต่อหน่วยงาน พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนมากมีทัศนคติไม่แน่ใจคือ กิ่งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่โน้มเอียงไปทางไม่เห็นด้วยในประเด็นต่างๆ ดังนี้ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ทรัพยากร และการประสานงาน

1.4 ทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงาน พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนมากมีทัศนคติต่อผู้บริหารในประเด็นต่างๆ แตกต่างกัน เช่น การระดมทรัพยากร และมนุษยสัมพันธ์ มีทัศนคติโน้มเอียงไปทางค่อนข้างเห็นด้วย แต่วิธีการปฏิบัติงานโน้มเอียงไปทางค่อนข้างไม่เห็นด้วย เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้บริหารงานอยู่ในระดับไม่แน่ใจโน้มเอียงไปทางเห็นด้วย

1.5 ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนมากมีทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โนมเอียงไปทางไม่เห็นด้วยเล็กน้อย

1.6 ความร่วมมือของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติและบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ มีความเห็นว่าเด็กที่มีปัญหาความประพฤติฯ ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือมาพบกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัดเพื่อรับคำปรึกษาแนะนำ และเด็กส่วนใหญ่มีการปรับปรุงตนเองดีขึ้นพอสมควร สำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กฯ ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ การที่เด็กประพฤติตัวดีขึ้นมีสาเหตุมาจากตัวเด็กเอง แต่การที่เด็กประพฤติตัวไม่ดีขึ้นมีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย

ตอนที่ 2 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของข้าราชการตำรวจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของข้าราชการตำรวจ สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของข้าราชการตำรวจ ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เป็นระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี อยู่ในวัยกลางคนคือมีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกันเกินส่วนใหญ่ มีรายได้ตั้งแต่ 5,001-9,000 บาทมากที่สุด และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง

2.2 ความเข้าใจและทัศนคติเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก พบว่า ข้าราชการตำรวจส่วนมากมีความเข้าใจเนื้อหาของนโยบายในประเด็นต่างๆ แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านโยบายมีความชัดเจนไม่เพียงพอ จึงทำให้ข้าราชการตำรวจมีความเข้าใจไม่ตรงกัน

นอกจากนี้ ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายจับดังกล่าวพอสมควร แต่ประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนน้อย และมีความเห็นต่อไปว่า นโยบายจับนี้ยังไม่ครอบคลุม เด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครองสำหรับสภาพสังคมในปัจจุบัน

2.3 ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติ ข้าราชการตำรวจ ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับระบบราชการในประเด็นต่างๆ เช่น ขั้นตอนของระบบราชการ กฎระเบียบข้อบังคับ ทรัพยากร และการประสานงาน โบนัส เบื้องไปทางไม่เห็นด้วย

2.4 ทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ข้าราชการตำรวจ ส่วนมากมีทัศนคติค่อนข้างไปทางไม่เห็นด้วยต่อผู้บริหารหน่วยงานในเรื่องความสามารถในการระดมทรัพยากร และวิธีการบริหารงาน แต่มีทัศนคติต่อความสามารถในการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่นไปทางไม่แน่ใจ แต่มีแนวโน้มไปทางค่อนข้างเห็นด้วย เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงานที่ปฏิบัติไปทางไม่แน่ใจ ค่อนข้างโน้มเอียงมาทางเห็นด้วย เล็กน้อย

2.5 ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติไปในทางไม่แน่ใจ คือกึ่งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 3 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชน สรุปผลได้ดังนี้

3.1 ลักษณะภูมิหลังทางสังคมของผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชน ผู้เชี่ยวชาญด้าน เด็กและ เยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 46 ถึง 55 ปี เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ มีนับถือศาสนาคริสต์เพียงรายเดียว ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาโท ประกอบอาชีพรับราชการ และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

3.2 ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็ก ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความเข้าใจเนื้อหาของนโยบายในประเด็นต่างๆ แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านโยบายมีความชัดเจนไม่เพียงพอ จึงทำให้ผู้เชี่ยวชาญ มีความเข้าใจไม่ตรงกัน นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายน้อย แต่ประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนพอสมควร และมีความเห็นต่อไปว่า นโยบายจับนี้ยังไม่ครอบคลุม เด็กที่พึ่งได้รับการคุ้มครองและยังไม่สมบูรณ์ สมควรได้รับการแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

**ตอนที่ 4 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือ
ประพฤตินอกระด**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือ
ประพฤตินอกระด สรุปผลได้ดังนี้

4.1 ลักษณะภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก
บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 45 ถึง 64 ปี
จำนวนมากกว่าครึ่งมีสภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นส่วนใหญ่ ประกอบ
อาชีพค้าขาย และมีรายได้มากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวนเกือบครึ่งไม่ค่อยมีเวลาว่างทำงาน
อดิเรกอื่นๆ นอกจากห้งวิทยุ

4.2 ประวัติการเลี้ยงดู บุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็ก เด็กที่มีปัญหาความประพฤติ
ส่วนใหญ่มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ประมาณ 1 ถึง 3 คน มักเป็นบุตรคนแรก ินวัยก่อนเข้า
โรงเรียนบิดามารดาเป็นผู้เลี้ยงดูเอง ส่วนมากจะมีลักษณะเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเองและมีนิสัย
ดื้อรับ ปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่ที่พบคือ ชอบหนีออกจากบ้าน โดยเริ่มมีปัญหาวในช่วงอายุ 13 ถึง
16 ปีมากที่สุด บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักแก้ปัญหาด้วยการว่ากล่าวตักเตือนก่อนที่จะพามาขอรับ
บริการจากกรมประชาสงเคราะห์

4.3 ความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กมี
ความเห็นว่ สาเหตุที่ทำให้เด็กมีปัญหาความประพฤติ ส่วนใหญ่เพราะคบเพื่อนไม่ดี เมื่อพาเด็กมา
รับบริการจากหน่วยงานของกรมประชาสงเคราะห์แล้ว ปรากฏว่เด็กมีความประพฤติดีขึ้นเป็น
ส่วนใหญ่ หลังจากนั้นมีแผนการให้กลับไปเรียนหนังสือตามเดิม

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ตัวแปรต่างๆ มีลักษณะความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยง
ต่อกัน กล่าวคือ บุตรคนแรกมักมีปัญหาความประพฤติ และเด็กที่มีปัญหาความประพฤติมักมีลักษณะ
เจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง มีนิสัยดื้อรับ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือ หนีออกจากบ้าน สำหรับผู้เลี้ยงดู
เด็กก่อนวัยเรียนส่วนใหญ่คือบิดามารดา ซึ่งจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพค้าขาย และ
ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับเด็ก เหล่านี้ เป็นห้น

ตอนที่ 5 : ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กขาดความชัดเจน

จากการทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของบุคคลกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ กลุ่มข้าราชการตำรวจ และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน ผลปรากฏว่าบุคคลทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าวมีความเข้าใจในเนื้อหาของนโยบายไม่ตรงกัน โดยมีความเข้าใจแตกต่างกันไปหลายแง่มุม แสดงให้เห็นว่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กขาดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อ 2 สภาพแวดล้อมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า สภาพแวดล้อมทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อ 3 สภาพแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อ 4 ลักษณะของหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ ซึ่งแยกได้เป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

4.1 จำนวนลำดับชั้นการบังคับบัญชาที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า จำนวนลำดับชั้นการบังคับบัญชาไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

4.2 ภาวะเพียบข้อบังคับทางราชการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ภาวะเพียบข้อบังคับทางราชการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อ 5 ความพอเพียงของทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการ
คุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ ซึ่งแยกได้ เป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

5.1 ความพอเพียงและความคล่องตัวในการใช้งบประมาณ มีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ความพอเพียงและความคล่องตัวในการใช้งบประมาณไม่
มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

5.2 ความพอเพียงของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำงาน และ เครื่องอำนวยความสะดวกอื่น
มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ความพอเพียงของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำงาน และ เครื่อง
อำนวยความสะดวกอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ
เด็กไปปฏิบัติ

5.3 จำนวนและคุณภาพของบุคลากรที่พอเพียงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำ
นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า จำนวนและคุณภาพของบุคลากรที่พอเพียงไม่มีความสัมพันธ์กับ
ความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อ 6 การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีความ
สัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานต่างๆ ที่
เกี่ยวข้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อ 7 ภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบาย
การคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จใน
การนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อ 8 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ ซึ่งแยกได้ เป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้

8.1 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์ต่อหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์ต่อหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อหน่วยงานมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

8.2 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์ต่อผู้บริหารของหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์ต่อผู้บริหารของหน่วยงานไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

8.3 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์ต่องานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์ต่องานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่องานที่ปฏิบัติมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

สมมติฐานข้อ 9 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์และข้าราชการตำรวจมีความแตกต่างกัน ซึ่งแยกได้ เป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

9.1 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์และข้าราชการตำรวจต่อหน่วยงานมีความแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์และข้าราชการตำรวจต่อหน่วยงานมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

9.2 ทศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์และข้าราชการตำรวจต่อผู้บริหารหน่วยงานมีความแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ทักษะคิดของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์และข้าราชการตำรวจต่อผู้บริหารของหน่วยงานมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

9.3 ทักษะคิดของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์และข้าราชการตำรวจต่องานที่ปฏิบัติมีความแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ทักษะคิดของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง เคราะห์และข้าราชการตำรวจต่องานที่ปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 10 ความร่วมมือของกลุ่ม เด็กที่มีปัญหาความประพฤติกหรือประพฤติดคนไม่สมควรมีความสัมพันธ์กับความสำ เร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ความร่วมมือของกลุ่ม เด็กที่มีปัญหาความประพฤติกหรือประพฤติดคนไม่สมควรไม่มีความสัมพันธ์กับความสำ เร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อ 11 ความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของ เด็กที่มีปัญหาความประพฤติกหรือประพฤติดคนไม่สมควรมีความสัมพันธ์กับความสำ เร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบพบว่า ความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของ เด็กที่มีปัญหาความประพฤติกหรือประพฤติดคนไม่สมควรมีความสัมพันธ์กับความสำ เร็จในการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ ความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของ เด็กในการ เปลี่ยนท่าทีและวิธีปฏิบัติต่อ เด็ก มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ เด็กที่มีปัญหาความประพฤติก

โดยสรุปจากผลของการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กขาดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ นอกจากนี้ ปัจจัยต่างๆ ที่ใช้อำนวยต่อการบรรลุผลสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ อันได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเมือง สภาพแวดล้อมทางสังคม ลักษณะของหน่วยงานหรือระบบราชการขององค์การ ซึ่งได้แก่ จำนวนลาดับขั้นการบังคับบัญชาและระเบียบข้อบังคับทางราชการ ความพอใจของทรัพยากร ซึ่งได้แก่ ความพอใจและความคล่องตัวในการปฏิบัติงานประมาณความพอใจของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำงาน เครื่องอำนวยความสะดวกอื่นๆ ความพอใจของจำนวนและคุณภาพของบุคลากร การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงาน รวมทั้งความร่วมมือของกลุ่ม

เด็กที่มีปัญหาความประพฤติในการมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัด เพื่อรับคำปรึกษาแนะนำ ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กแต่อย่างใด มีเพียงปัจจัยทางด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานและความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กในการ เปลี่ยนท่าทีและวิธีปฏิบัติต่อเด็ก เท่านั้น ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้ นอกจากนี้ยังพบต่อไปว่า ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ และข้าราชการตำรวจ ต่อหน่วยงานและต่อผู้บริหารของหน่วยงานมีความแตกต่างกัน แต่ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของงานที่ปฏิบัติ ดังได้แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานไว้ในตารางที่ 64

ตารางที่ 64 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยืนยัน	ปฏิเสธ
1. นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กขาดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ	**	
2. สภาพแวดล้อมทางการ เมืองมีความสัมพันธ์กับความ สำเร็จ ในการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ		*
3. สภาพแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความ สำเร็จในการ นำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ		*
4. ลักษณะของหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความ สำเร็จในการ นำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ		*
4.1 จำนวนลำดับขั้นการบังคับบัญชา		*
4.2 กฎระเบียบข้อบังคับทางราชการ		*
5. ความพอเพียงของทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับความ สำเร็จ ในการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ		*
5.1 ความพอเพียงและความคล่องตัวในการใช้งบประมาณ		*
5.2 ความพอเพียงของวัสดุอุปกรณ์ฯ		*
5.3 จำนวนและคุณภาพของบุคลากร		*

ตารางที่ 64 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยืนยัน	ปฏิเสธ
6. การประสานงานระหว่างหน่วยงานฯ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ		*
7. ภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงาน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ		*
8. ทักษะของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ	**	
8.1 ทักษะต่อหน่วยงาน	**	
8.2 ทักษะต่อผู้บริหารหน่วยงาน		*
8.3 ทักษะต่องานที่ปฏิบัติ	**	
9. ทักษะของพนักงานเจ้าหน้าที่ และข้าราชการตำรวจ มีความแตกต่างกัน	**	
9.1 ทักษะต่อหน่วยงาน	**	
9.2 ทักษะต่อผู้บริหารหน่วยงาน	**	
9.3 ทักษะต่องานที่ปฏิบัติ		*
10. ความร่วมมือของกลุ่มเด็กที่มีปัญหาความประพฤติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ		*
11. ความร่วมมือของบิดามารดาของเด็กมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ	**	

หมายเหตุ * ปฏิเสธ

. ** ยืนยัน

อภิปรายผล

จากผลของการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว จะสังเกตได้ว่าปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามที่สังเคราะห์จากทฤษฎี ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นไปตามสมมติฐาน มีเพียงปัจจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ปฏิบัติและบุคคลที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ความร่วมมือของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เด็ก เท่านั้นที่มีผลต่อการนำนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ เปลี่ยนท่าทีและวิธีปฏิบัติต่อ เด็กของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ เด็กที่มีปัญหาความประพฤติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เรื่องการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ เป็นเรื่องที่จะยืดหยุ่น และมีความสัมพันธ์กับจิตใจชั้นเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ ที่ยากจะเข้าใจและแก้ไข เพราะ เป็น เรื่องนามธรรม กล่าวคือถ้าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ต่อหน่วยงานและงานที่ปฏิบัติ ย่อมมีผลให้ เขา เหล่านี้ทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจให้กับงาน ก่อให้เกิดความริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานที่มีประโยชน์ต่อเด็กกลุ่มนี้ ในตนเองเดียวกัน การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กให้ความร่วมมือในการ เปลี่ยนท่าทีและวิธีปฏิบัติไปในทางที่เหมาะสม ย่อมมีผลให้เด็ก เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น เพราะว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีความหมายต่อเด็กเป็นอย่างมาก เพราะเด็กทุกคนต้องการความรักความอบอุ่นจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังนั้น การป้องกันปัญหาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าเกิดปัญหาขึ้นแล้ว ย่อมแก้ไขให้บรรลุผลสำเร็จได้ยาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมีลักษณะแตกต่างกับนโยบายประเภทอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายที่เป็นพื้นฐานสำหรับสร้างแนวคิดหรือทฤษฎีที่อ้างอิงกันในปัจจุบัน

อนึ่ง ในการศึกษาวิจัย เรื่องที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนี้ ผู้วิจัยควรให้ความสนใจและคำนึงถึงปัจจัยด้านพฤติกรรม อันเกี่ยวข้องกับอารมณ์และจิตใจเป็นกรณีพิเศษ

ข้อเสนอแนะ

นอกจากข้อคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นความไม่สมบูรณ์ของนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น * กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์และกลุ่มข้าราชการตำรวจ ต่างเสนอแนะแนวคิดและวิธีในการดำเนินงาน รวมทั้งข้อคิดเห็นของผู้วิจัยดังต่อไปนี้

* โปรดดูรายละเอียดในหน้า 123-125

1. นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กยังขาดความชัดเจนในประเด็นต่างๆ หลายประเด็น ประเด็นหนึ่งที่เป็นปัญหาต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างหนึ่งก็คือ พนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจในการสำรวจและนำเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือประพฤติตนไม่สมควรส่งสถานแรกรับหรือไม่ ซึ่งเป็นที่ถกเถียงกันอยู่และหาที่อยู่ยังไม่ได้ ดังนั้น จึงควรปรับปรุงในประเด็นดังกล่าว โดยระบุอำนาจและหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ให้ชัดเจน

2. ควรดำเนินงานด้านการป้องกันปัญหาควบคู่กันไปกับการแก้ไขปัญหาก็ควรเน้นทางด้าน การป้องกันให้มากขึ้น ทั้งนี้ เพราะการแก้ไขปัญหาก็เป็นการแก้ที่ปลายเหตุ ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะประสบความสำเร็จ จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทำที่และวิธีปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก อันมีผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จมากกว่าปัจจัยอื่นๆ ทางด้านบริหาร ดังนั้น ถ้าได้มีโครงการป้องกันปัญหาต่างๆ เช่น โครงการเสริมสร้างความมั่นคงในครอบครัว ฯลฯ เป็นต้น และมีการปูพื้นฐานความรู้และความเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาเด็ก และจิตวิทยาวัยรุ่น ตลอดจนความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับครอบครัวให้แก่ประชาชนทั่วไปหรือผู้สมัครสมาชิก ก็น่าจะเป็นประโยชน์ในเชิงป้องกันปัญหาครอบครัวต่างๆ เป็นต้น

3. ควรปรับปรุงระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน ทั้งตอนและกฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ควรยึดหยุ่นได้ตามสถานการณ์และความจำเป็น เพราะจากการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์และข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อระบบราชการของหน่วยงานอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ กังเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่โน้มเอียงไปทางไม่เห็นด้วย

4. ในการพิจารณาแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงาน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านวิชาการบริหาร เพราะจากผลการศึกษาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์และข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้บริหารของหน่วยงานอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องวิธีการปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้ที่ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงาน ถ้าไม่ได้รับการศึกษาทางด้าน การบริหารมาโดยตรง ก็ควรจะได้รับการศึกษาหลักสูตรเพิ่มเติม

5. ควรพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ โดยปลูกฝังให้ มีทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานและต่องานที่ปฏิบัติ เพราะจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ อันมีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

6. รัฐบาลควรลดแหล่งอบายมุขต่างๆ ให้น้อยลง เพราะเป็นต้นเหตุอย่างหนึ่งของการประทุพติตน์ไม่สมควรของเด็กและเยาวชน และควรมีการควบคุมอย่างจริงจัง โดยมีการลงโทษสถานหนักต่อเจ้าของสถานประกอบการที่ผิดกฎหมาย และควรรื้อค่าจำกัดความคำว่า "สถานบริการ" ให้นำรวมไปถึง "คิสโก้เฮค และคอกเทลเลาจ์" ด้วย

7. สื่อมวลชนควรเสนอข่าวในทางสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจมากเกินไป ตลอดจนควรทำหน้าที่ดูแลสอดส่องความประพฤติของเด็ก และเผยแพร่แหล่งอบายมุขที่เป็นภัยต่อเด็กและเยาวชนให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและสาธารณชนทราบ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

ควรทำการศึกษาวิจัยนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กประเภทอื่นๆ เช่น การคุ้มครองสวัสดิภาพลูกกรรมกรก่อสร้าง หรือการคุ้มครองสวัสดิภาพแรงงานเด็ก ซึ่งอาจศึกษาเฉพาะเจาะจงแรงงานเด็กที่ทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรม แรงงานเด็กบนท้องถนน เช่น เด็กขายพวงมาลัย เด็กเข็นกระถางรถยนต์ตามสี่แยก วิถีของเด็ก เด็กพิการ ฯลฯ เป็นต้น